

[Dagmar Andreassen.]

muligheder nok, blot kræfterne bliver samordnet og midlerne eventuelt forhøjet, gør det jo ikke så meget, bare vi kommer problemets løsning nærmere. Spørgsmålet er også, om ikke erhvervsforskningen med fordel kan ske på nordisk plan.

Endelig skal jeg nævne, at jeg tror, den betænkning, som er udgivet af Dansk Ingeniørforening om teknisk samordning i Danmark, og som allerede har været nævnt — jeg tror, det var af undervisningsministeren — kan være et meget værdifuldt materiale for udvalgsarbejdet.

Morten Lange: Jeg har forstået, at der er almindelig tilslutning til beslutningsforslagets overskrift, og jeg kan også på mine vegne sige, at det er en udmærket intention, og at forslagsstillerne for så vidt skal have den ros, de fortjener.

Til gengæld må jeg sige, at de mere detaljerede dele af forslaget forekommer mig lidt skitseprægede. Det har man selvfølgelig lov til, når man fremsætter et forslag til folketingsbeslutning; det er jo meget tit blot udtryk for, at man vil have taget en sag op, og at man peger på nogle muligheder for, hvordan den kan løses. Og jeg er helt sikker på, at forslagsstillerne ikke vil have det ringeste imod det, hvis selv intentionerne, som ligger i forslaget, måske efter at vi har snakket om det i det dertil særligt indrettede udvalg, eventuelt tager en helt anden form.

Men der er jo også noget i forslaget om dimensioner, som i virkeligheden for mig er temmelig afgørende. Det har måske især at gøre med det første punkt, som lyder så uskyldigt, om indkøb af prøvetyper. Det lyder vældig uskyldigt: sådan noget som, at man kunne købe en prøvetype på en duppet, eller hvad det nu ellers var; men hvis vi virkelig skulle gå ind på at materialisere det forslag, må vi være klar over, at det er et økonomisk meget vidtspændende forslag. Jeg havde nær sagt: de prøvetyper, som ikke koster så forfærdelig mange penge at udvikle, bliver nok udviklet endda, men det

er jo de store sager, som her især må få interesse.

Hvis forslaget skulle uddybes efter de intentioner, jeg helst så, ville det i virkeligheden være en samfundsmæssig overtagelse, en offentliggørelse, af en stor del af den dyre ende af udviklingsarbejdet inden for dansk industri. Jeg må indrømme, at jeg så meget gerne noget sådant; jeg så meget gerne en sådan offentlig koordinering af udviklingsarbejdet inden for industrien. Jeg tror, det ville være gavnligt; jeg tror, det ville føre til overordentlig lykkelige resultater for landet. Men i så fald var det ikke en fond på 5 mill. kr., der skulle til for at finansiere det, så var det beløb af en helt anden størrelse end 5 mill. kr. — nu er der ikke foreslået 5 mill. kr., men det er tal af denne størrelsesorden, vi hidtil har arbejdet med i disse omegne — så var det en meget betydelig finansiel nydannelse, vi måtte snakke om. Og det er jeg meget vel parat til, men jeg er bare ikke helt sikker på, at den danske industri uden videre er moden til en sådan virkelig principændring i udviklingsarbejdet inden for den danske avancerede del af industrien.

Altså, det rører ved noget meget, meget fundamentalt, principielt i vores teknologiske udvikling, og jeg har sympati for forslaget; men jeg er altså bare bange for, at hvis det er et lille forslag, og hvis det er nogle få millioner, så har det i virkeligheden ikke den store interesse; det er en meget stor sag, hvis det skal gennemføres med en sådan vægt, at det virkelig får betydning.

Det andet punkt rører jo ved spørgsmålet om information, og dér kan vi jo se på ordningen inden for visse erhverv herhjemme, som på en måde, der i hvert fald er klassisk, men naturligvis ikke i alle ender og kanter perfekt, alligevel er omfattende og god at have i erindring, nemlig f. eks. landbrugets konsulentordning, som jo har et hovedansvar for, at dansk landbrug ikke for længst er gået fuldstændig nedenunder og hjem, men tværtimod som teknisk standard. fortsat hævder sig forholdsvis godt.

Jeg er ikke i tvivl om, at en mere udbygget